

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **V. S.,**
bytem Pod K. 191, L.
zastoupen Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem
sídlem Moravské náměstí 15, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

za účasti: **R. P.**
bytem L.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2016, č.j. JMK 98949/2016, sp. zn. S-JMK 64203/2016 OÚPSŘ,

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2016, č.j. JMK 98949/2016, sp.zn. S-JMK 64203/2016 OÚPSŘ, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bučovice, odboru životního prostředí a stavebního úřadu ze dne 11.2.2016, č.j. MUB/OSÚ-1925/2016 gal, sp.zn. OSÚ-4355/2013-gal, kterým byla na základě žádosti R. P. a M. P. dodatečně povolena stavba „Přístavba, nástavba a stavební úpravy rodinného domu č.p. x“ na pozemku st.p. x v k. ú. L.

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

2. Žalobce předně namítá, že žalovaný a před ním i stavební úřad řádně nevyhodnotili statiku povolované stavby a stavební úřad pominul potřebu vypracovat statický posudek na předmětnou stavbu, přestože mu to žalovaný uložil v předchozím rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 22.10.2014, č.j. JMK 106485/2014, sp. zn. S-JMK 106485/2014 OÚPSŘ. Dále žalobce považuje za nepřipustnou argumentaci žalovaného, že ze strany účastníků řízení nebyl předložen adekvátní důkaz potvrzující problémy se statikou stavby; takový postup je dle názoru žalobce v rozporu se zásadami správního řízení. Žalobce také uvádí, že již na pohled je z nástavby zřejmé, že byla provedena velmi neodborně a nadstavěná zeď je křivá, což dokládá fotografiemi stavby. V tomto směru dále namítá, že nebyl dodržen technologický postup při betonování věnce, neboť po jednom či dvou dnech byla prováděna nástavba. Veškeré práce si stavebníci prováděli sami, popřípadě za pomoci brigádníků – studentů. Ing. J. P., autorizovaný inspektor, který vykonával stavební dozor, se podle žalobce na stavbě v podstatě nevyskytoval a ani se neúčastnil posledních dvou místních šetření.
3. Žalobce dále namítá, že žalovaný se v rámci napadeného rozhodnutí nevypořádal s jeho námitkou, podle které byl k získání původního stavebního povolení pro stavebníky nutný souhlas účastníků řízení – vlastníků sousedních staveb, avšak v řízení o dodatečném povolení stavby žalobcem souhlas udělen nebyl. Závěrem žalobce namítá sesuv a „nafoukávání“ sněhu ze střechy stavebníků na střechu žalobce.
4. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním postoji setrval během celého řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Rozhodoval přitom bez jednání, neboť byly splněny podmínky podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. Žaloba není důvodná.
9. Soud se nejprve zabýval námitkami, že je stavba prováděna neodborně a že se stavební úřad nezabýval posouzením statiky stavby.
10. Z odůvodnění rozhodnutí o dodatečném povolení stavby se podává, že stavební úřad se s těmito námitkami, které žalobce uvedl i v řízení před stavebním úřadem, zabýval a na základě podkladů ve správním spisu, zejména stavebního deníku, dospěl k závěru, že stavba je prováděna v souladu se stavebními předpisy. Žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„z předložené fotodokumentace stavby založené ve spisu, ani z jiných podkladů ve spisu není zřejmé, že by předmětná stavba byla prováděna neodborně nebo že by vykazovala známky narušení její statiky, proto ani nebylo důvodné stavebníky vyzývat k doplnění statického posudku stavby.“* Žalovaný i stavební úřad dále shodně vycházeli ze skutečnosti, že na stavbě je vykonáván odborný stavební dozor, a to autorizovaným inženýrem pozemních staveb Ing. J. P. Současné bylo stavebním úřadem provedeno několik místních šetření, a to ve dnech 31.10.2013, 20.6.2014 a 21.8.2015.
11. Z uvedeného je zřejmé, že se stavební úřad i žalovaný námitkami neodborného provedení stavby a otázkami její statiky zabývali. Pokud jde o správnost a zákonnost jejich vypořádání, nemůže jim soud ničeho vytknout. Předně je třeba uvést, že žalobce neodborné provádění stavby namítal toliko v obecné rovině (vyjma fotografií) je ničím nedokládal. Pokud z fotografií obsažených ve spisu na první pohled neodborné provádění stavby neplyne (soud se tedy neztotožňuje se žalobcem, že i laikovi musí být neodborné provádění stavby z fotografií zřejmé) a stavební úřad nic takového neshledal ani na několika místních šetřeních, nelze mu vytýkat nedostatečně zjištěný stav věci. Jestliže se žalobce domníval, že je stavba prováděna neodborně, nic mu nebránilo pro toto tvrzení navrhnout důkazy. To však neučinil. Samotná skutečnost, že je stavba prováděna stavebníky za pomoci „brigádníků“, jedná-li se o stavbu prováděnou svépomocí za účasti stavebního dozoru, neznamená, že je prováděna neodborně. Upozorňuje-li žalobce na dle jeho názoru „nestandardní provádění věnce“, který měl být vybudován a po jednom až dvou dnech byla prováděna nástavba, tak je třeba odkázat na stavení deník (jehož správnost žalobce nezpochybňuje), podle něhož k betonáži věnce došlo dne 8.7.2013 a k montáži krovů až dne 13.7.2013 (tedy po pěti dnech).
12. To samé je pak třeba uvést i ve vztahu k údajným problémům se statikou stavby. I tyto námitky žalobce uplatnil výhradně v rovině obecných tvrzení a subjektivních názorů (a to i v žalobě). Stavební úřad i žalovaný je pak dostatečně vypořádali v rámci odůvodnění

obou rozhodnutí. Pokud žalobce trval na svých tvrzeních, měl je stavebnímu úřadu doložit vhodnými důkazními prostředky, zejména vlastním statickým posudkem či jiným odborným vyjádřením. Jestliže na tuto procesní pasivitu stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí upozornil, pak zcela správně. Jediným důkazním prostředkem, který žalobce na podporu svých tvrzení doložil, byly fotografie stavby, které stavební úřad v souladu se zákonem posoudil a své závěry v rozhodnutí odůvodnil, a to včetně závěru o nadbytečnosti statického posudku. Samotná skutečnost, že je stavba prováděna řadu let po vydání původního stavebního povolení, automaticky neznámá, že je statika stavby narušena, tím spíše, je-li vydáno dodatečné povolení stavby.

13. Za této situace, kdy žalobce neobdobnost provádění stavby namítal pouze v obecné rovině a stavební úřad provedl na stavbě několik místních šetření, nemá na právě uvedené žádný vliv ani údajná nedostatečná aktivita stavebního dozoru. I tu totiž žalobce toliko tvrdí a ničím nedokládá. Byť soudu není zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje, že se stavební dozor podílel na tvorbě stavebního deníku, z ničeho neplyne, že by se na stavbě „v podstatě nevyskytoval“, jak tvrdí žalobce. To nelze dovodit ani z neúčasti stavebního dozoru na posledních dvou místních šetřeních. Současně nelze pominout, že se stavební dozor na stavbě tohoto typu skutečně může vyskytovat velice sporadicky (jedná se totiž o stavební dozor občasný), a přesto svoji funkci plnit řádně.
14. Zdejší soud tedy uzavírá, že se stavební úřad i žalovaný žalobcem uplatněnými obecnými a dostatečně nedoloženými námitkami zabývali odpovídajícím způsobem.
15. Jestliže žalobce namítá, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 22.10.2014, č.j. JMK 106485/2014, sp.zn. S-JMK 106485/2014 OÚPSŘ, stavební úřad zavázal k vyhotovení statického posudku, nelze mu přisvědčit. V citovaném rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žalobcovu předchozímu odvolání proti předchozímu rozhodnutí stavebního úřadu, žalovaný nezavázal stavební úřad k zajištění vypracování statického posudku, ale toliko uvedl, že v tehdy přezkoumávaném rozhodnutí stavebního úřadu nebylo „*uvedeno, jak stavební úřad naložil s navrhovanými důkazy účastníků řízení na provedení statického posouzení stavby*“. Tuto vadu však stavební úřad napravil (str. 4 rozhodnutí stavebního úřadu). Zdejší soud tak nepovažuje tyto námitky za důvodné.
16. Pokud žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, že ke stavbě neudělil souhlas, tak takovou námitku v odvolacím řízení žalobce neuplatnil. Nelze tedy žalovanému vytýkat, že se jí v napadeném rozhodnutí nezabýval.
17. K samotnému neudělení souhlasu s dodatečně povolovanou stavbou je třeba uvést, že v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), dále jen „stavební zákon“, se souhlas žalobce (jako vlastníka sousední stavby) nevyžaduje. Svůj nesouhlas se stavbou může žalobce uplatňovat zejména formou námitek v souladu s § 112 odst. 2 a § 114 stavebního zákona, jak ostatně i činil. Nelze tedy se žalobcem souhlasit, že by „veškeré rozhodování“ proběhlo „bez jeho vědomí“. Soud tak nepovažuje ani tuto žalobní námitku za důvodnou.
18. Žalobce konečně namítá sesuv a „nafoukávání“ sněhu ze střechy stavebníků na střechu žalobce.

19. V posuzované věci stavebníci stavěli na základě pravomocného stavebního povolení z roku 2003, ale stavbu provedli v rozporu s tímto povolením, a to v částech střešního vikýře a schodiště, a v podkroví provedli bez povolení dva otvory vyplněné sklokeramickými tvárnicemi (luxferami). Z textové části „dokumentace“ předložené k žádosti o dodatečné povolení stavby je dále zřejmé, že stavebník provedl oproti schválené projektové dokumentaci stavby jiné rozměry oken na WC a v koupelně, že vnitřní schodiště má nedostatečnou šířku a není opatřeno zábradlím a že konstrukce krovu je provedena odlišně – středová vaznice je zkrácena a nepodporuje tak úžlabní krokev, úžlabní krokev má nedostatečnou dimenzi.
20. Ze spisového materiálu pak plyne, že namítaný sesuv sněhu se týká dvorní části stavby, která zůstává beze změny; nebyla tedy předmětem řízení o dodatečném povolení stavby. V této části je stavba provedena dle původní projektové dokumentace, schválené ve stavebním řízení v roce 2003. Tato námitka žalobce se tak nevztahuje k předmětu řízení o dodatečném povolení stavby. Zdejší soud, který je oprávněn přezkoumávat jen napadené rozhodnutí, se jí tak zabývat nemůže.

V. Závěr

21. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

22. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.
23. Osobě zúčastněné na řízení nebyla soudem uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí náklady mohly vzniknout. Zdejší soud tak rozhodl, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. července 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu